

اشاره: اوکراین در چهارمین سال جنگ با روسیه، با مجموعه‌ای از بحران‌ها مواجه است که ادامه جنگ را برای دولت زلنسکی به‌شدت طاقت‌فرسا کرده است. یکی از مهم‌ترین چالش‌ها کمبود نیروی انسانی آماده رزمی است. طی سه سال گذشته ده‌ها هزار سرباز اوکراینی در میدانین جنگ کشته و زخمی شده‌اند، گفته می‌شود قبرستان‌های اوکراین دیگر جایی برای دفن اجساد جدید وجود ندارد. علی‌رغم دستور زلنسکی برای بسیج سراسری دولت اوکراین نتوانسته است سربازان کشته و زخمی را با سربازان جدید و تازه‌نفس جایگزین کند. از سوی دیگر گزارش‌های منابع غربی از فرار گسترده سربازان از میدانین جنگ حکایت دارد، گزارش‌ها حاکی است طی سال جاری میلادی ده‌ها هزار سرباز از میدانین جنگ فرار کرده‌اند. خروج گسترده جوانان از کشور برای این که در میدانین جنگ

محاصره نیروهای اوکراینی

روسیه برنامه داشت تا نوامبر ۲۰۲۴ (آبان ۱۴۰۳) شهر «پوکروفسک»، یک مرکز لجستیکی در منطقه دونتسک، را تصرف کند؛ اما نیروهایش یک سال از برنامه عقب افتاده‌اند. مدافعان اوکراینی، با وجود اینکه از نظر تعداد بسیار کمتر هستند، با سرسختی از خط دفاعی دونباس دفاع کرده‌اند و در این روند ماهانه بیش از ۲۰ هزار سرباز روسی را از پای درآورده‌اند. اکنون، روسیه در آستانه تثبیت کنترل خود بر ویرانه‌های این شهر است؛ زیرا شمار بیشتری از نیروهایش را وارد ساختمان‌های ویران‌شده پوکروفسک می‌کند و پهپادهای روسی مسیر تدارکات نیروهای اوکراینی را قطع کرده‌اند.

«پوکروفسک» یک نبرد منفرد نیست، نیروهای روسیه به‌تدریج مواضع اوکراین را در شمال و جنوب محاصره کرده و به حومه شهر «کوستیانیتینفکا» رسیده‌اند، نگران‌کننده‌تر اینکه روسیه از پهپادهای جدید هدایت‌شونده با سیم و بمب‌های گلاایدر بردبلند برای خالی کردن شهرها از سکنه استفاده می‌کند همان‌گونه که شهر خرسون در جنوب اوکراین را تخلیه کرده است. پیشروهای اخیر در امتداد رود دنیپرو این خطر را ایجاد می‌کند که مرکز اقتصادی زاپوریژا نیز در معرض این تانکبند‌های ارعاب‌آمیز قرار گیرد. اگر دونباس سقوط کند، تجاوز روسیه متوجه دومین شهر بزرگ اوکراین، «خارکیف»، خواهد شد.

تجاوزی نهفته در نه ماه گذشته جنگ این است که در حالی که بحث‌های بین‌المللی حول احتمال مذاکرات و آتش‌بس می‌چرخد، روسیه شدت عملیات خود را افزایش داده است. چه در خط مقدم و چه در حملات دوربرد به شهرهای اوکراین، کرملین می‌کوشد مقاومت اوکراین را در هم بشکند. اوکراین آدام‌گدی گفت‌وگو داشته، اما ناتوانی شریکانش در اعمال فشار بر روسیه باعث شده پوتین زمان بخسرد تا واقعیت‌های میدانی را به سود خود تغییر دهد.

با نزدیک شدن جنگ تمام‌عیار روسیه به سال چهارم خود، هر دو طرف نشانه‌هایی از فرسایش بروز می‌دهند؛ با این حال هیچ‌کدام آماده صلح نیستند. با وجود ماه‌ها تلاش دیپلماتیک آمریکا، پوتین هیچ‌انژیازی از خواسته‌های حاکمتری خود نداده؛ خواسته‌هایی که بر اساس آنها روسیه فقط به بهای نقض حاکمیت اوکراین حاضر

آمریکا در دوره ریاست‌جمهوری دونالد ترامپ تقریباً ارسال تجهیزات نظامی به اوکراین را متوقف کرده است.

شمار پیاده‌نظام آماده رزم نیروهای مسلح اوکراین نزدیک به دو سال است که در حال کاهش بوده است. در مقطعی این کاهش به سطحی خواهد رسید که بدون تغییر رویکرد کی‌یف در افزایش نیرو، حفظ خط مقدم را ناممکن می‌کند.

📅

به توقف جنگ خواهد بود. و چون اوکراین در موضع دفاع است، ادامه حملات روسیه به معنای آن است که کی‌یف هیچ گزینه‌ای جز ادامه جنگ ندارد.

در واقع، رفتار جامعه بین‌المللی روسیه را به ادامه جنگ تشویق کرده است. کاهش کمک‌های نظامی- فنی آمریکا این امید را در کرملین ایجاد کرده که بتواند از ذخایر مهمات اوکراین پیشی بگیرد و دوام بیاورد. در همین حال، تمرکز اروپا بر اقداماتی که پس از یک آتش‌بس انجام خواهد داد- با «ئتلافی از حامیان اوکراین» که وعده اعزام نیرو به داخل اوکراین دادمان- موجب شده ادامه‌دادن جنگ برای روسیه بهترین راه برای جلوگیری از ادغام اوکراین در معماری امنیتی اروپا باشد. برای وارد کردن کرملین به بازنگری در چشم‌انداز خود، باید انواع دیگری از فشار اعمال شود.

چشم‌انداز پوتین

روسیه اکنون تحقق هدف راهبردی

کشته نشوند نیز بر ابعاد بحران کمبود نیروی انسانی در خطوط مقدم جنگ افزوده است. مشکل دیگر، کمبود تجهیزات نظامی و تسلیحات مدرن است. سامانه‌های پدافند هوایی، موشک‌های دوربرد و تجهیزات پیشرفته توپخانه‌ای اوکراین در مقایسه با نیازهای میدان نبرد ناکافی است. بسیاری از تجهیزات خریداری‌شده با اهدایی از خارج هنوز در خطوط مقدم قابل استفاده نیستند یا کمبود قطعات یدکی، مهمات و نیروی آموزش‌دیده باعث شده تا کارایی آنها محدود شود. حتی آموزش نیروهای جدید و ادغام آنها در نیروهای رزمی به دلیل کمبود تجهیزات و مربیان متخصص با مشکلات جدی روبرو است. در کنار این بحران‌ها این روزها روسیه حملات خود را تشدید کرده است طی روزهای اخیر ارتش اوکراین در امتداد خطوط نبرد به طور مرتب در حال عقب‌نشینی بوده است.

دریچه‌ای به جهان

khareji@kayhan.ir

حملات گسترده روسیه صدمات جدی به زیرساخت‌های حیاتی انرژی اوکراین وارد کرده است. گفته می‌شود ظرفیت تولید برق برخی شرکت‌های دولتی اوکراین به صفر رسیده است. نشریه آمریکای فارن‌افرز هم در گزارشی زمستان امسال را بسیار سخت و تعیین‌کننده برای اوکراین دانسته و از اروپا و آمریکا خواسته است تا دیر نشده به جای شعار از اوکراین به صورت عملی و موثر حمایت کنند. هرچند برخی از ادعاهای گزارش فارن‌افرز مورد تأیید نیست و با واقعیت‌های میدانی منطبق نیست اما از لابه‌لای سطور این گزارش می‌توان به خوبی نتیجه گرفت که زلنسکی برای ادامه جنگ در زمستان امسال با بحران بسیار جدی مواجه است. در ادامه ترجمه این گزارش را با هم مرور می‌کنیم.

سرویس خارجی کیهان

سخت‌ترین زمستان پیش‌روی اوکراین

به روایت «فارن‌افرز»

اگر روسیه بتواند پیش‌روی‌های خود را سرعت بدهد، چه از راه تضعیف خطوط دفاعی اوکراین و چه با خالی شدن مناطق پر جمعیت نزدیک جبهه، ممکن است مسیر وادار کردن اوکراین به تسلیم در سال ۲۰۲۶ هموار شود.

روسیه دو سال است که در حالت تهاجمی قرار دارد و با کاهش تراکم مدافعان اوکراینی، فشار بر اوکراین افزایش خواهد یافت. شمار پیاده‌نظام در یگان‌های اوکراینی ماه به ماه کاهش می‌یابد، حتی اگر تعداد کل نیروهای اوکراین ثابت مانده باشد.

📅

چنین راهبردی می‌تواند موفق شود، اما فقط در صورتی که اوکراین بتواند تا سال ۲۰۲۶ تاب بیاورد.

تسلیمات بیشتر، آموزش بهتر

در حالی که اوکراین چهارمین زمستان جنگ را پیش‌رو دارد، نتوان آن برای جلوگیری از پیش‌روی بیشتر روسیه به سه عامل بنیادی بستگی خواهد داشت:

از یک سو، روسیه بیشتر از میزان تولیدش، موشک‌های پدافندی مصرف می‌کند. اوکراین نیز آنبار مهمی از موشک‌های کروز طراحی‌شده در داخل ایجاد کرده است. این حملات باعث انرژی جنبشی لازم برای آسیب‌زدن به طیف گسترده‌تری از اهداف را دارند، بلکه با قرار دادن تعداد بیشتری از اهداف در معرض خطر، پدافند هوایی روسیه را پراکنده‌تر کرده و شکاف‌های تازهای ایجاد می‌کنند. اگر اوکراین به سراغ زیرساخت صادرات نفت روسیه برود، روسیه تأثیر آن را به‌طور جدی احساس خواهد کرد.

متوقف‌کردن ناوگان سایه روسیه

برای شرکای بین‌المللی اوکراین، پرسش این است که آیا آماده‌اند کارزار اوکراین علیه زیرساخت نفتی روسیه را با فشار واقعی- نه نمایی- بر اقتصاد روسیه همراه کنند یا نه. مهم‌تر از همه این که آیا آنها حاضرند ناوگان سایه روسیه را هدف قرار دهند؛ صدها نفتکش فرسوده که با پرچم کشورهای واسطه و اغلب بدون بیمه یا خدمه آموزش‌دیده نفت روسیه را به هند و چین منتقل می‌کنند. این کار مستلزم جلوگیری از عبور ۸۰درصد از صادرات دریایی نفت روسیه از تنگه دانمارک و تهدید به تحریم‌های ثانویه علیه بنادری است که محموله کشتی‌های ناوگان سایه در آنها تخلیه می‌شوند. تا کنون، اقدامات اروپا و آمریکا در این مسیر محافظه‌کارانه بوده است. کشتی‌هایی تحریم شده‌اند، اما اجرای تحریم‌ها بسیار ضعیف بوده. این تأثیربرانگیز است، زیرا مهار موثر ناوگان

تجهیزات، نیروی انسانی و اراده. مسئولیت تأمین مهمات مورد نیاز نیروهای مسلح اوکراین اکنون به طور کامل بر دوش اروپا قرار گرفته است. دولت‌های اروپایی خود را به این مأموریت متعهد کرده‌اند و وعده‌های رهبران اروپایی درباره سرمایه‌گذاری در

زمستان پیش‌رو می‌تواند نقطه عطف جنگ باشد. روسیه اکنون بیش از هر زمان دیگری موشک تولید می‌کند و شبکه انرژی آسیب‌دیده اوکراین نیز حتی قادر به تأمین برق سراسر کشور نیست.

در حالی که اوکراین چهارمین زمستان جنگ را پیش‌رو دارد، توان آن برای جلوگیری از پیش‌روی بیشتر روسیه به سه عامل بنیادی بستگی خواهد داشت: تجهیزات، نیروی انسانی و اراده.

📅

صفحه ۸

پنجشنبه ۲۹ آبان ۱۴۰۴

۲۹ جمادی‌الاول ۱۴۴۷ – شماره ۲۴۰۱۰

بهترین راه برای غلبه بر این مانع، جدا کردن موضوع استقرار نیروهای اروپایی در اوکراین از بحث آتش‌بس است. در عوض، نیروهای اروپایی می‌توانند همین حالا روند همکاری میدانی را آغاز کنند. آن هم به روش‌های ناگوتان. برای نمونه، لهستان و رومانی می‌توانند از اوکراین اجازه بگیرند که تهدیدهای هوایی نزدیک به مرز نا‌تو را در آسمان اوکراین رهگیری کنند؛ همان‌طور که اسرائیل بسیاری از پهپادهای شاهد ۱۳۲ ایران را در آسمان اردن رهگیری کرد. بدون آنکه تعهدی برای درگیری در تمام اهداف هوایی داخل اوکراین ایجاد شود، چنین اجزای‌های زمینه را برای هماهنگی میان هوارگدهای اروپایی و پدافند هوایی اوکراین فراهم می‌کند. به این ترتیب، انتلاف اروپایی می‌تواند در کوتاه‌ترین زمان قدرت هوایی خود را به داخل اوکراین منتقل کند.

آموزش نیروهای اوکراینی در خارج از کشور تاکنون نتیجه مطلوبی نداشته است. نکته مهم اینکه کشورهای اروپایی می‌توانند آموزش نظامی را در خاک اوکراین ارائه دهند. با امکان آموزش نیروهای اوکراینی روی تجهیزات خود اروپا و در محیطی که مربیان اروپایی در کنار فرماندهان اوکراینی- که نهایتاً همین نیروها را به کار خواهند گرفت- فعالیت کنند، این اقدام به طور مستقیم مشکل اوکراین در آموزش و تولید نیروی رزمی را برطرف می‌کند. درست است که حضور مربیان اروپایی در اوکراین هدفی وسوسه‌انگیز برای روسیه ایجاد می‌کند، اما روسیه در هدف قرار دادن مربیان اوکراینی موفقیت محدودی داشته است؛ بنابراین این ریسک قابل مدیریت است و می‌تواند نقش کلیدی در ساختن یگان‌هایی داشته باشد که اوکراین برای حفظ خط دفاعی‌اش به آنها نیاز دارد. فراتر از انتقال این پیام به کرملین که ادامه جنگ فقط منافع روسیه را بیشتر به خطر می‌اندازد، چنین اقداماتی از سوی قدرت‌های اروپایی به شکل چشمگیری تعهدهای امنیتی پسانجنگ آنها را ملموس‌تر خواهد کرد. این امر اراده اوکراین برای مقاومت را امروز تقویت می‌کند و به آن اعتماد می‌دهد تا زمانی که شرایط فراهم شد، به یک توافق برسد. جبهه داخلی اوکراین در آستانه سخت‌ترین مرحله جنگ نیازمند دلایل واقعی برای امیدواری است.

جبهه‌ای سرد

زمستان پیش‌رو می‌تواند نقطه عطف جنگ باشد. روسیه اکنون بیش از هر زمان دیگری موشک تولید می‌کند و شبکه انرژی آسیب‌دیده اوکراین نیز حتی قادر به تأمین برق سراسر کشور نیست. حتی در مرکز کی‌یف هم روزانه چندین ساعت برق قطع می‌شود. فعلاً سیستم گرمایش کار می‌کند اما در حال کاهش است و اوکراین باید خود را برای اختلالات گسترده در خدمات عمومی طی ماه‌های سرد آماده کند. اگر روسیه بتواند پیش‌روی‌های خود را سرعت بدهد، چه از راه تضعیف خطوط دفاعی اوکراین و چه با خالی شدن مناطق پرجمعیت نزدیک جبهه، ممکن است مسیر وادار کردن اوکراین به تسلیم در سال ۲۰۲۶ هموار شود. اما این نتیجه قطعی نیست. اگر اوکراین بتواند همراه با قدرت‌های غربی

تراژدی نهفته در ۹ ماه گذشته جنگ این بوده است که در حالی که بحث‌های بین‌المللی حول احتمال مذاکرات و آتش‌بس می‌چرخید، روسیه شدت عملیات خود را افزایش داده است.

📅

فشار واقعی بر اقتصاد و زیرساخت انرژی روسیه وارد کند، احتمال دستیابی به یک آتش‌بس تا پایان سال آینده وجود خواهد داشت. اگر روسیه با یک سیستم آموزشی نظامی تقویت‌شده در اوکراین متوقف شود و همزمان در آمده‌های صادراتی‌اش بر اثر تداوم ضربات اوکراین به پالایشگاه‌ها و تأسیسات حمل‌ونقل انرژی سقوط کند، ممکن است کرملین سرانجام درآید که به پایان باند رسیده بی‌آنکه نیروی لازم برای برخاستن داشته باشد.

واشنگتن باید بپذیرد که آتش‌بس با ژست‌های نمادین و امتیاز دادن به مسکو به دست نخواهد آمد. تغییر محاسبه کرملین نیازمند فشار پایدار و انضباط است و توافق‌های شخصی میان رهبران چنین نتیجه‌ای ایجاد نمی‌کند. برای اروپا نیز لفاظی‌های تند باید اکنون با سیاست‌های دقیق همراه شود. اوکراین هنوز توان آن را دارد که زمان لازم برای اث‌گذاری فشارها بر روسیه را بخرد اما نمی‌تواند تا ابد مقاومت کند.

تولیدات دفاعی سرانجام از حد حرف به مرحله عمل رسیده است. تولید گلوله‌های توپ رو به افزایش است، همان‌طور که تولید زیربش‌های موشک‌های کروز، پهپادها و سایر تسلیحات افزایش یافته، هرچند تولید سامانه‌های پدافند هوایی همچنان ناکافی است.

ایالات‌متحده تقریباً ارسال تجهیزات به اوکراین را متوقف کرده است. پرسش کلیدی این است که آیا دولت ترامپ اجازه خرید سلاح‌های ساخت آمریکا را در حوزه‌هایی که شرکای بین‌المللی اوکراین فاقد توانمندی‌های لازم هستند خواهد داد یا نه؛ حوزه‌هایی از جمله موشک‌های رهگیر باتیوت، سامانه‌های چندگانه پرتاب راکت هدایت‌شونده، گلوله‌های ۱۵۵ میلی‌متری لیزری و اقلام نظامی تخصصی دیگر مانند قطعات یدکی اف-۱۶. وضعیت تدارکاتی اوکراین شکننده است، اما با سرمایه‌گذاری مناسب قابل مدیریت خواهد بود.

در مورد وضعیت نیروی انسانی اوکراین سردرگمی گسترده‌ای وجود داشته است. از یک سو، اوکراین به‌طور کلی نیروی کافی برای ادامه جنگ دارد؛ از نظر ملی مشکلی در تعداد نفرات نیست. اما شمار پیاده‌نظام آماده رزم نیروهای مسلح اوکراین نزدیک به دو سال است که در حال کاهش بوده است. در مقطعی این کاهش به سطحی خواهد رسید که بدون تغییر رویکرد کی‌یف در افزایش نیرو، حفظ خط مقدم را ناممکن می‌کند.

چالش اصلی کمتر به جذب افراد از جامعه مربوط می‌شود و بیشتر به بهبود کیفیت و ظرفیت آموزش و ادغام پیاده‌نظام اوکراینی در واحدهای رزمی مرتبط است. امروز تعداد افراد خدمت‌کننده در ارتش اوکراین بیشتر از هر زمان دیگری در طول جنگ است، اما ارتش قادر به آموزش نیروها برای انجام وظایف رزمی خط مقدم نیست. برای حل این مشکل رو به رشد، فرماندهی ارتش اوکراین باید نظام چرخشی برای واحدهای ارتش ایجاد کند و به واحدهای توانمندتر اجازه دهد تا واحدهای کم‌تجربه‌تر را آموزش دهند.

این حوزه‌ای است که شرکای بین‌المللی اوکراین می‌توانند در آن نقش مهمی ایفا کنند. بسیاری از این کشورها طی سه سال و نیم گذشته در آموزش نیروهای اوکراینی در خارج از کشور مشارکت گسترده داشته‌اند، اما این تلاش‌ها نتیجه مطلوبی نداشته است؛ هم به این دلیل که چنین آموزشی مانع از آن می‌شود که یگان‌ها یا فرماندهی تاکتیکی خود انجام پیدا کنند و هم به این دلیل که اوکراین تجهیزات لازم برای انتقال ناوگان آموزشی به خارج از کشور

